

فهرست

افسردگی

ویلیام استایرن

صبا راستگار

فهرست

۹.....	یادداشت سرپرست مجموعه
۱۱.....	یادداشت نویسنده
۱۳.....	تاریکی نمایان
۱۵.....	یک
۳۵.....	دو
۴۵.....	سه
۵۳.....	چهار
۶۹.....	پنج
۷۷.....	شش
۸۷.....	هفت
۹۱.....	هشت
۹۷.....	نه
۱۰۳.....	ده
۱۰۷.....	درباره‌ی نویسنده

۱. بیست سال پیش بود . تسا افتخار ب لایه لفایه ر شیوه ر حلیه ب
ملایه های را که ب لایه لایه های هم ته را که در بیست سال پیش ب
تسا .

پیش

یادداشت نویسنده

کتاب پیش رو در سخنرانی‌ای که در بالتی‌مور^۱ در می ۱۹۸۹ داشتم، پا گرفت؛ در همایشی درباره‌ی اختلالات عاطفی که بخش روان‌پزشکی دانشکده‌ی پزشکی بیمارستان جانز‌هاپکینز حامی آن بود. متن پس از بسط داده شدن تبدیل به مقاله‌ای شد که در دسامبر همان سال در ونیتی فر^۲ به چاپ رسید. از همان اول تصمیم داشتم که با روایتی که از سفر خود به پاریس داشتم آغاز کنم - سفری که در ارتباط با پیشرفت بیماری افسردگی‌ام که آزارم می‌داد، اهمیت زیادی برایم داشت. اما با وجود فضایی که مجله به من داده بود، محدودیتی ناگزیر وجود داشت و مجبور شدم این بخش را فدای موضوعات دیگری کنم که می‌خواستم به آن‌ها بپردازم. در نسخه‌ی فعلی این بخش

۱. Baltimore

۲. Vanity Fair: ونیتی فریه معنی بازار فخرفروشی نام مجله‌ای است درباره‌ی فرهنگ عامه، مد و سیاست که از سال ۱۹۸۳ در چهار کشور اروپایی و ایالات متحده‌ی آمریکا چاپ می‌شود.

به جای خودش در آغاز کتاب برگشته است. جز چند تغییر و اضافات جزئی نسبی، باقی متن به شکل اصلی خود آورده شده است.

وی.اس

تاریکی نمایان

برای چیزی که به شدت از آن می‌ترسم و بermen فرود آمده،
و چیزی که از آن بیم داشتم و
به سویم می‌آید.
نه درامان بودم،
نه استراحت می‌کردم و نه آرام بودم؛
با این همه دردرسایجاد شد.

جاب

که رویش نوشته بود هتل واشینگتون سر برود. از ۱۹۵۷ تا ۱۹۶۰
در پیاس و پنجه سال پیش، آن هتل را تدبیر نمود. آن ماجراجویی
شب محل خواب پاریس من بود. در پیاس ماههای سفر پرس
او قلیعه‌التحصیل ام با قطار از کوبتهاگی به پاریس آمد و بودم و
بعد از این تضمیم غافلگیر کشده‌ی کراس مبارزی پیویزک در
این هتل اقامت کرده بودم. آن روزها هتل یکی از مرمطوبترین و

یک

عصرگاهی خنک در اواخر اکتبر ۱۹۸۵ در پاریس برای اولین بار متوجه شدم که کشمکشم با اختلالی که در ذهنم ایجاد شده بود - کشمکشی که ماهها بود درگیرش شده بودم - می‌تواند پیامدهای مهلكی به همراه داشته باشد. لحظه‌ی الهام وقتی بر من آشکار شد که ماشینی که داشتم می‌راندم به پایین خیابانی رفت که از باران لیزبود و در شانزلیزه^۱ و پشت علامت نئونی روشنی که رویش نوشته بود هتل واشینگتون سر خورد. از ۱۹۵۲، یعنی تقریباً سی و پنج سال پیش، آن هتل راندیده بودم، آن جا چندین شب محل خواب پاریسی من بود. در اولین ماههای سفر پس از فارغ‌التحصیلی ام با قطار از کوپنهایگن^۲ به پاریس آمده بودم و به واسطه‌ی تصمیم غافلگیرکننده‌ی آژانس مسافرتی نیویورک در این هتل اقامت کرده بودم. آن روزها هتل یکی از مرطوب‌ترین و

1. Champs – Élysées

2. Copenhagen